

6059

SPĚWČKI ZA NAŠE DŽĚČI

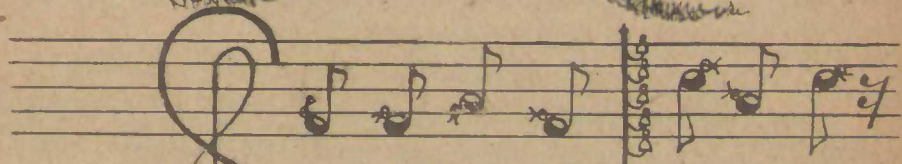
~~UNIWERSYTET WROCŁAWSKI
ul. Grodzka 12~~

Dec. 1965
5607
6059

St

UNIVERSITY
ut, Grodno

REG
ECO

Spěwčki za naše džěći

Wobdžětał JURIJ WINAŘ

DELNI SCHODŽENK A
za 1. a 2. lětnik

Předstovo

9483 II N

Po žadanjju šulskeho wotryjada Domowiny a hudźbneho wotryjada serbskeho kulturneho zarjada zěstajad zběrku spěwčkow za naše dźěći.

Tu wam přepodam přěni dźěl spěwnika. Wobsahuje maćiznu za 1. a 2. lětnik našich šulow. Druhi dźěl spěwnika, wobsahuje spěwy za 3. a 4. šulske lěto, wundźe we najbljšim času jako wosebita zběrka.

Wšě spěwy delnjeho schodženka su tak zarjadowane, zo systematisce postupuja po cežinje. Koždy dalši spěw woznarj mjeni wěšty pokrok w hudźbnym wuwuču dźěsća. Jehodla njedwučer po móžnosći w předpisanim porjedźe ze swojimi dźěćimi wšě spěwčiki spěwa, njesu dźe pře wobšerne abo kožane. Teksty a melodije su schodženkej dušowneho a duchowneho wuwuča našich najmjeńšich derje přiměrjene.

We druhim dźěle spěwnička nadenadźeće někotre rjane, wjesote hrajki, kotrež dołal njewužiwachmy a ma to znajachmy. Hrajće je we přichodze prawje husto, k wašej a wašich dźěćoch radosći!

Dzakowac mam so to. H. Welderej-Radworskemu, kotryž je spěwničk technisce tak dostojnje pripravil a napisal. Wězo by byt čisćany lépsi, ale tež wo wjele droš! a we přihotach nimo-měrje wobčežniši. Tuž so spokojmy z tutym časaj přiměrjenym wudaćom!

We přěnich lětnikach spěwajmy jenož jenožósnyje, wučer móže melodiju na huslach, na tulawje abo harmonice přewodźeć. Při wuwučowanju spěwa njed so hudźbneho nastroja njedźerži.

A nětko zahorće z lubosću wutroby našich najmjeńšich za rjanosć serbskeho spěwa.

Radwor,
we winowcu 1948

Jurij Winar

2008 gje 3778 / 335626

23.1

Delni. schodžerik

za 1. a 2. lětnik

I. Džěl: Spěwy

1. J A U

Z ludu

Ludowa

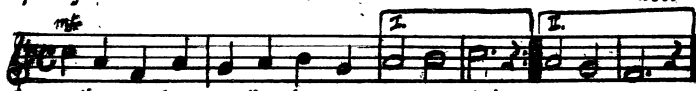
J A U, začin šwal! Njepraj nikom hđie ja du!
A xyp o - ru! Što tam dca! Spěwać ničo nje-mó-žu.

2. Micka z myšku

Spěšnje

M. N.

M. N.

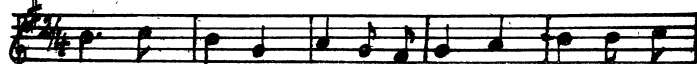
Naša micka z myšku čehnje, hladaj-će!
Tajku tunju pječenku wy

ni-ma-će.

3. Kłódne džěci

Ruče

Z ludu

1. A - lo, a - le! Husy su w hale, wróble su
2. Kosy, brusy! Wzječr te husy! Wróble wšě

1. w pšěncy, džěci su w krěncy.
2. ze-šer, džěci pak nje-šer.

4. A BC

z ludu

M. N.

A B C, čisni čornom psej! Bětom njedaj ni-čo!
 Ton njedh bě-ha kwi-čo!

5. Kotsanka

Wjesele a trochu spēšnje

J. Radyserb

Měrčin Čornak

1. Kotsy, kotsy ko-ni-ka! Kónza wowsom rje-ho-ba.
2. Kotsy, kotsy ko-ni-ka! Ha ko-ni-ku do mě-ska
2. Kotsy, kotsy ko-ni-ka! W měsce bu-dže kof-mu-ša.

1. Dej tom haplej ně-što wowsa, potom hólčka hó-lě kot-sa.
2. Ha-ko-we tam cět-ty ma-ju, po-prjancu šće při-da-wa-ju.
3. Tři dny do přé-nje-ho sně-ha lud tam z bykan-ca-mi bě-ha.

- 1-3. Kot-sy, kot-sy, kots! Kot-sy, kot-sy, kots!

6. Kněw a spēw

Mjepřechwatnje

M. N.

M. N.

1. Kanka spēwa, Jank so kněwa, to je to-la kubjenstwo!
2. Kój, Jank spēwa a so směwa, to je pěkne pa dio-to!

1. Lu-ba Kanka, napros Janka, zo by spēwat ju-ska-jo.
2. Žmór so zhubi, wšěm so lubi, džěčo pěknje spē-wa-jo.

7. Byta sym mata

Měrje

Žtudu 1. - M. N. 2. a. 3.

M. N.

1. By-ta sym ma-ta, w pėsku sym hra-ta, x čerwjnym
2. Klanku sym mě-ta, ta bě še bě-ta, w čerwjnej
3. Ž klanku sym hrata, a x njeju spa-ta w čerwjnym

1. jabtučkom, tra - la-la la.
2. sukničco, tra - la-la la.
3. poslešku, tra - la-la la.

8. Liska dobyta

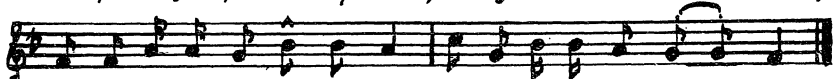
W dobrym měrje

M. N.

B. Kr.

1. W holi ste-ji stara chójna, pod njeje běše wulka wójna:
2. Žtupa myška, što so pa-ra, za ja-ca na wójnu škara,

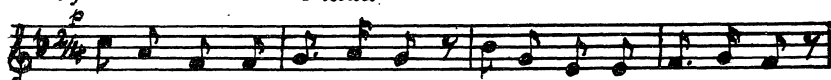
1. Myška za ja-ca pje-rje-še, li-ska wobe-ju po-pa-dle.
2. Ža-šac njebě jej nje-pře-čel, mi je zaječka ja-ra žel.

9. Wšelaki wobjed

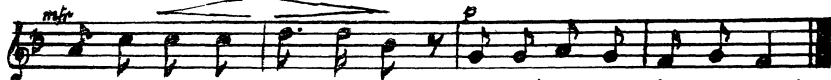
Dušnje

Žtudu.

B. Kr.

1. Pndželu mam poliwoku, wutoru pak hejdušku,
2. Stwořtknam mačer na-wari krodu potne nopaški,
3. So-bo-tu maš ro-bo-tu, a-le mačok wobjedu.

1. srjedu jěmy ki-sy-kat, kajkiž Bóh je buram dat.
2. pjačpak jakty mlokowe tučnje x bubru pola-te.
3. Ža to čuješ njedželu w čóčkach dobru kočba-su.

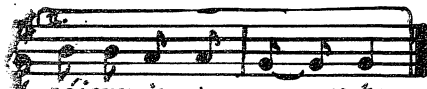
10. Sobota - robota

Přihodnje

z ludu

1. Ju-tře bu-die so-bo-ta, chudoť muža ro-bo-ta.
ža-rě-za sej ka-po-na,
2. Při-te-ća tam dítwoj hus, wotkusny sej tu-čny hus.
le-ća ta z nim do le-sa,
3. Jě-ta z ni-mi na wi-ki, ku-pi-la sej na-li-ki.
na-li-ki sej wuschnydu
4. Mo-ty-ka bě tu - - pa, hu-sy-ca bě htu - - pa.
se-ke-ra bě wó - - tra,

1. Pójsny je - ho na wro-ta.
2. wu-rě-za sej ko-le-sa.
3. ku-pi-ta sej mo-ty-ku.
4. mēda hol-ća kmó - - tra.

11. Při honjenju hus

wile

z ludu

1. Huški, huški do wođički, huški, huški do wo-dy!
2. Ju-tře chcu wam pjerko skubać, móš do zawčka posleška,

1. Na močće sej křidła, nóżki, kóždy próš sej wotmyjće!
2. zo by na-ša wón-šu-lin-ka w zymje zy-mu njemrěta.

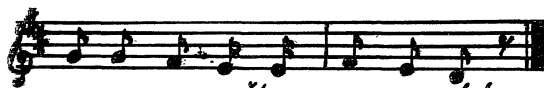
12. Moje žolte huški

Přihodnje

M. Nawka

Moje žol-te huški, } Pilnje trawku sej šći-paj-će,
wšě sće bjez wo-puški. }

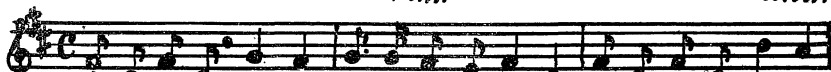
zo wam wopuška na-ro-sće!

13. Kata a pata

šibale

M. N.

B. Kr.

1. Kali halo hata! Kake je waša kata? Sedxi pola hata,
2. Kali halo hata! Kake je seje pata? Běha wokot hata,
3. Kali halo hata! Nic drje na kurjata, ale na pilata,

1. sukničku sej pata!
2. kwoka na kurjata!
3. zo su wosrjedzi hata!
4. Kali halo hata! Kata, skoč do hata
pačs po pilata! Kata, po nje chwata.
5. Kali halo hata! Klatka di z hata,
dom dxe z nimi pata, xa patu dxe kata.

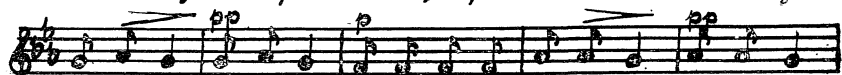
14. Hanka a huški

žiwje

H. B. Šeca

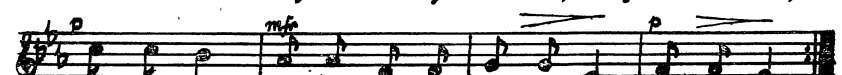
1. Hanka džeše huški pasć, huški pasć na tuč-ce
2. Hanka hraje z kwětkami, z kwětkami na tuč-ce
3. Hanka jara pta-ka-se, pta-ka-se na tuč-ce

1. ze-le-nej ze-le-nej. Huški dornik skuba-ja, skuba-ja,
2. ze-le-nej ze-le-nej. Njehlada xa huškami, huškami,
3. ze-le-nej ze-le-nej. Mać ju domoj hlada-se, hlada-se,

1. na tučcy: ze-le-nej ze-le-nej. Hanka, pas te libja-ta,
2. na tučcy: ze-le-nej ze-le-nej. Kohlica skoh pribě-ža,
3. na tučcy: ze-le-nej ze-le-nej. Hanka, twoja zrudoba,

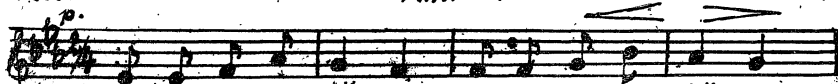
1. li-bja-ta, z keřka ku-ka ko-hli-ca, ko-hli-ca!
2. pribě-ža, žot-te huško za-ku-sa, za-ku-sa.
3. zru-do-ba, doma šće so po-wjet-ša, po-wjet-ša!

15. Žajac

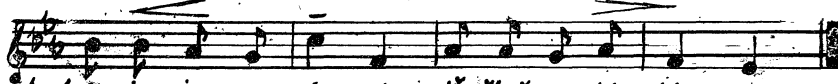
Milc

M.N.

B.Kr.

1. za jac w polu lě-ha a po-po-lach bě-ha,
2. Nat naj-ra-dšo ro-dzi, naj-ěse so tam cho-dzi.
3. Chwatá po-lo da-te, zas tam se-dzi w ka-le.

1. tam je je-mu de-rje, jě štož se-bi bje-rje.
2. Še-rje-nje tam sto-ji, to-ho so wón bo-ji.
3. Ca-kaj, hajnh so mě-ri! Hej, kak za-jac čě-ri!

16. Kěrlušć

Pobožnje

M.N.

1. Bo-žo, twoje džě-ći smy, njech so te-bi lu-bi-my!
2. Sko-ro ni-čo nje-wě-my, daj, zo pilnje wuknjemy!

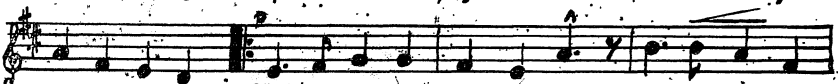
17. Wabjenje

Trohu ruče

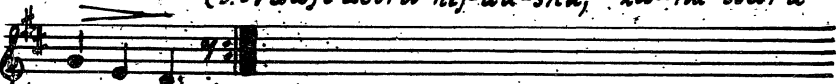
z ludu

Janko, njeběž tam! Janko, njeběž tam! Tam so tisoja

- chěžka pali
{	1. Pindaž wšak jutře ra-no k nam, ja ćl škličku
	2. Škličku katu nje-ro-džu, daj mi radšo
	3. Prawje dobru hej-du-snu, za-nu staru

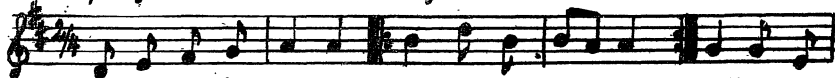
1. ka-tu dam!
2. Kot-ba-su.
3. su-še-nu.

18. Žorty

R. Žefler

Z ludu

Trochu spěšnje

1. za-dy na-šej pje-cy kuntwo-ry hrāja, čerwjene
2. We tej na-šej tu ži rjech-ta-ju za-by, pto-ka-ju
3. za-dy na-šej kóč-nje wro-bli-ki twarja, na stabe

1. ze-le-ne suk-nič-ki ma-ja.
2. swo-je sej ma-ra-ne dra-by.
3. ži-to a na burow swa-rja.
4. We tej našej bróžni
|: šere myše pišća: |
x nalěću žito na
|: drohotu čišća: |
5. We tej našej pšenicy
|: pocpula so chowa: |
„kup mi lih, kup mi lih
|: Juračko wota: |
6. Na ponožku našim
|: sedza štýri kóčki: |
čušća tej myšinje
|: slowkowe počki: |
7. W kukawach tam našich
|: hwizdaju škórcy: |
zo změja kotbasu
|: wulku na hóree: |

8. Přex tu našu mjezu
|: Wochoženjo čahnu: |
wjezu na kermušu
|: kotmaru rjanu: |

19. Kejsy, kejsy

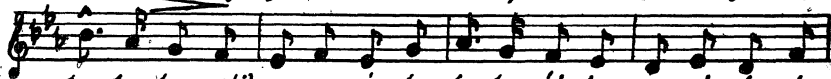
Z ludu

B. Kr.

Hbići wje

Kej-sy kej-sy do ku-lo-wa, z dvěmaj mtođymaj(s)

ko-ku-lo-maj(s), na powjazku ko-ko-ći-ka, na rje-ča-zku

ka-po-ni-ka: ki-ke-ra-hi-! ki-ke-ra-hi!

20. Hopalala hopsa!

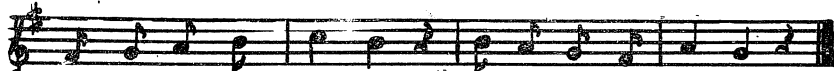
Frohu spešnje

ž ludu

B. Kr.

1. Ho-pa-la-la hopsa! Džowka džěše po psa.
2. Pa-pa-la-la pa-pa. Kocor džowku zdra-pa.

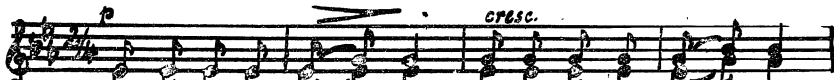
1. Ho-co-ra mě za psa, taj-koh čornoh rapsa.
2. Ž rukow krej jej ka-pa. Wona z hněwom sa-pa.

21. Štyri kozy

Přiměrnje žiwje

Radyserb

To nar. kř.

1. Bě-je ba-je ba-ču, šty-ri ko-zy hna-ču,
2. Je-na sko-či na třě-ču, pos ji ku-sny wopušku;
3. Je-na pěknje mjako-kaše, zehnač so na trawnik daše;
4. Žwóněk jej dadru slěborny, rja-ny banělk ži-dža-ny.

1. je-na sko-či, sko-či přez durje, kli-bo-ry sej
2. je-na sko-či, sko-či do ha-ta, te-pi so ta
3. młodu trawku, trawku ha-pa-še, stódke zel-ka
4. Ba-je, ba-je ba-ču, ba - - ču: džě-či po-stu-

1. wo-bo-drje, kli-bo-ry sej wobodrje.
2. no-ha-ta, te-pi so ta no-ha-ta.
3. ha-pa-še, stódke zelka ha-pa-še.
4. čač-ču, džě-či po-stu-ča-ču.

22. Spi

Číše

M. N.

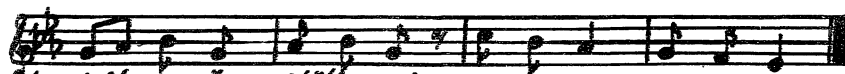
M. Maroka

1-4. Es pej i,

džéčko spi!

Mjelč zo wjelk nje zhoni,
Wjelk hnydom při-čé-ré,
Bank wjelka přemé-ré,
Mjeh so či de-rje spi,

1. hđé na-še džéčko spi.
2. hdyž we, hđé džéčko spi.
3. zo wjac so nje-wró-či.
4. ni-čo će nje-my-ti.

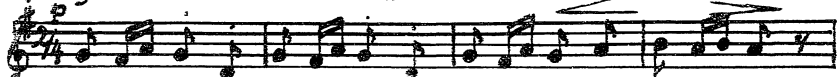
Es pej i, džéčko spi!

23. Jank wita sněh

Spěšnje

M. N.

B. Krawc

1. Sněh so sa-je, sněh njeh traje, sněh je mo-je wje-se-lo!
2. W sně-zy chođžu, w snězy brođžu mjelčo, kaž by kočka sta.
3. Ra-dy kulku stołku wulku a ju někom pó-sce-tu.

1. Běl kaž kry-da sněh so sy-da na drastu a na wšitko.
2. A hdyž pa-dnu, bě-ty sta-nu: Drasta njeje ma-za-na.
3. Ja tež na to kulku za to sněha darmo dó-sta-nu.

4. Bórzy skula so či dula sněha na wať wobšérny.

Twať wať na wať, zo by stawať ze sněha muž sněhowy.

5. Štož ma sanje, sydń so na nje a jěđz ze mne na přemo.

Tajke džéto hrěje čěto a je strowe za wěrno.

6. Nano, maći, bratřa, znaći, pójće sobu do sněha!

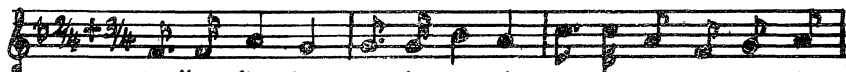
Ja chcyl radši w snězy spaći, hač bych tež do poslešća.

24. Naša Hanka kaž ta klanka

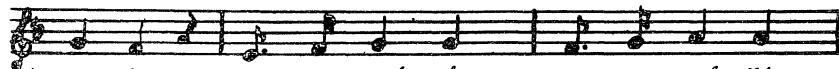
Luboznje

z ludu

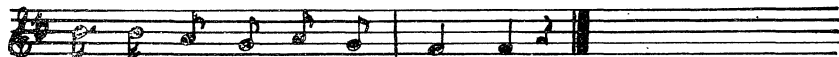
B. Kr.

1. Naša Hanka, kaž ta klanka, syda je so na bo-
2. Boran palit, kaž by smalit, do btoča je Hanku

1. ran-ka, ty- kta nó-žki mjez te ró-žki,
2. wa-lič. Rja-na Hanka, na bo-ran-ka

1. je-da-ta je po twa-ro-žki.
2. nje-sy-daj so, sadí tam Jan-ka.

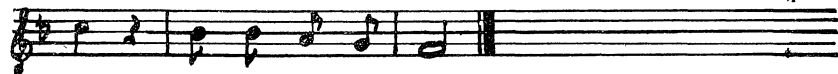
25. Plincar

Andantino

J. Winař

1. Tom, tom, tin-ca! Na-pjek-ta plinca; tom, tom,
2. Tom, tom, ta!- wo-na mi da;— tom, tom,
3. Tom, tom, tace! Chcyš, jich měč wjac; tom, tom,
4. Tom, tom, tjez! Rindže ton knjez;— tom, tom,

1. tich! Chcy-še so mi jich.
2. tēch! Ja jōn cy-ty zjēch,
3. tac! Noch-cy-še jich dac.
4. teč! wa-tich štok so prec.

26. Wostudła Hanka

Měrnje

M. N.

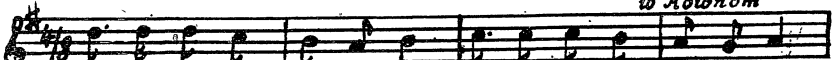
1. Lu-ba Hanka, njebudź zta, nanći kupi kóz-li-ka,
2. Hanka, ryba pluskota, spody Krawceec mosćika.
3. Njebjec Hanka najlubša! Pjindźie wuj nam zhermanka!
4. Hanka, čomu njemjelčiš? Kózlika sej zešeriš.

1. Kózlik budźe mjakotač, Hanka budźe rejo-wač.
2. To je zto-ta rybička, tu či nan za myto da.
3. Što pak wón či přinjese! Štódke kuski mjedowe!
4. Rybič-ka so naboji, wuj pak da či prut a kij!

27. K změrowanju

Hanzo Končan
w Rownom

1. Lu-ba Hanka, njebudź zta, dostanješ wšak kózli-ka,
2. Hanka, sy ty stýša-ta? Spody Krawceec mosćika
3. Lu-ba Hanka najlubša, nanći njese zhermanka
4. Hanka luba, njebudź zta, wuj tón přindźie z Trjebina,
5. To bďie krasna bje-sa-da! Wječor, hdyž so zasměrka,

1. Kózlik budźe mjakotač, na-ša Hanka za rejwač.
2. pluska ryba šotuška. Tu či nan za myto da.
3. wulku titu cokora. Fuž wšak trjebaj rozuma.
4. zjednoči so z kóztarjom, huďžbni pėseni z přewodom.
5. Šotćic. Jank k nam přichadźa, to maš dušnok' to warša.

28. Mejski bruk

Simpliica. Jednorje

Radyserb

J. Šotta

1. Mejski bruko, brunačko, hani- buj so, lě-ni-ko,
2. Když my džemy do to ža, wušmataš so ze spanja,
3. Spěwač, džětač nje wuknješ, ničo dušne njemožeš.

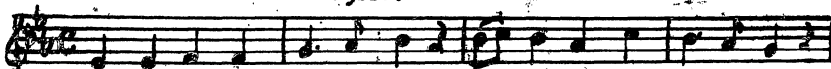
1. cy-ty bě ty džě ty spiš, lědy wječor wo-tu-ćiš.
2. a tež po-tom nje džětaš, lěta- nje nož prózdnje maš.
3. móžeš je nož spać a žrać, što mam lišćo kónco-wać.

4. Wothladaš sej wot pčotki, kak je pilna pos-pochi!
Kewak swarja na tebe, rjeknu: škodny njerjedle!
5. Kroznoš pěknym džěcom sy, prózdniko ty nje wušny.
Wone wuknu, džětaja, kaž so staršim spodobaj.
6. Lěć ty bruny brunačko, nje lětaj mi daloko,
škody wjele njenacěj, pak sej rad šo šiju zwirj.

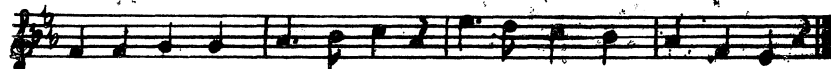
29. Kak so zwerjatka hiba ja

Radyserb

J. Šotta

1. Jurk tam sedzi při hatku; zwerjatka z nim pojda ju,
2. žaba rjehta: ja pak ci ska kam, ptuwam z nohami.
3. lěbjo piwoči: nje koň mje, nožka bě- hać njemože.
4. Jurk so pušći na nožki, bě-ži k lubej mačeri,

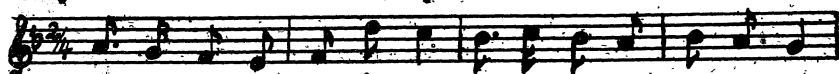
1. zwody kuka rěči rak: ja, mój Jurko, chodiu znak.
2. bruk pak brunči: křidleška brunčate mje noše- ja.
3. spēwa ptačk: ja wysoko na křidleškach z běham so.
4. wěm něh, kak so zwerjatka při haće tam hiba ja.

30. Zaječki a třelér

Žiwje

Radysers

J. Šotta

1. Ža-je-čki wě dře-če-lu, po-pu-la-dnu, hřymzachu,
2. Mto-da sro-ka při-le-čí: „Čekée! Čekée, Ža-je-čki!“

1. haj-nik mjelčo při-ce-že, bře-léé w bohe wudra-če.
2. Čer-jo nózko-wachu dom, smějachu so za keřč-kom.

31. Ptači kwas

A (soli)

B (chór)

M. N.

1. Ka wron chce so wo-že-nić, nje-wě, hdze po žo-nu hić.
2. Ka-ča wě-še z nim by šta. Ja na štomad nje-sy-da.
3. Njeh so wrony wo-pra-ša! Ja je dawno wu-da-ta.
4. Jak ze žolmu byto byl. Ja ma ja-zyk ka-ta-ty.
5. Njemohť škrě-ka-wu sej wzac? Ja chce ze zót-dze-mi hrać.
6. Njeh dźi k zybje po-hla-da. Ja chce wostac knježnička.

A (soli)

B (chór)

7. Njeh sej wozmje ko-ko-šku! Ko-koť je-mu, nje-da ju.
8. Njeh da sto-wo nu-syćece! Ja chce přo-wac po wo-dze.
9. Je so pra-šat ka-bi-je! Ja so je-ho han-bu-je.
10. By so kawka ho-dzi-ta? Ja by so z nim wa-dzi-ta.
11. Što by rjekta šči-hi-ca? Ja so bo-ji hawro-na.
12. Njeh so pra-ša ta-stojčki! Tej so nohce z hrozi-čki.
13. Njeh no leci k sykorpje. Ja chce wostac w domiznje.
14. Njeh sej wozmje kurwotu! Tej sej wón hdz njebudže.
15. Ja chce lětac po nisku. Što by kanya prajita?
16. Što by kanya prajita? Ja byjemu čekata.
17. Snadź by šta z nim pocpula? Ja chce radšo škowrončka.
18. Čerwjena pak wopuška? Tej je lubša zakroda.
19. Čapla pyta muža sej. Ba! Njeh po sroku sej dze.
20. Ně! To kmana žona njaj. Haj, ta dawno jeho chce.
21. Těž njeh běži po čejku! Běta nohce k čornemu.
22. Těž njeh běži po skulej! Těž njeh běži po skulej!
23. Njeh šoho ta přeje sej. Njeh šoho ta přeje sej.

I. Džěl: Rejki a hraiki

1. Kurjatka

Kraje so bjez spěwanja

Hospoza:

1. Kurjatka, kurjatka, poběhněe dom!
2. Koho!
3. Káže wón sedzi?
4. Što tam čini?
5. Što z kamuškami?
6. Što z nožemi?
7. Kak htuboko!
8. Kak šěroko?
9. Kurjatka, kurjatka, poběhněe dom!

Kurjatka:

- My so bojimy.
Wjelka!
Zady pjecy.
Kamuški zběra.
Nože wótki.
Šije rěza.
Kaž studnja.
Kaž blido.

Kurjatka běža k hospozy, přenje je potom hospoza. Wjelk so zboka na kurjatka wali a kotraž tapnje, je potom wjelk.

o Hospoza

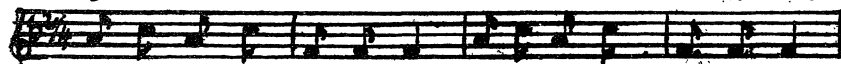
o Wjelk

oooooooooooo Kurjatka

2. Šćipy

Jednorje

ž ludu

Šći-py šći-py knježi hroch, stary stražnik doma njej,

mtode-ho pak smorže sta-ra, toho smorže sta-ra!

Kólc lehnje so, jako by spat, a dźěci spěwajo činicy, jako bydu hroch šćipate. Po spěwje mtody stražnik wobući a šćiparjow toji. Kohnaž tapnje, je potom mtody stražnik.

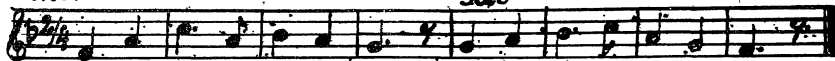

3. Rozbita škla

Chór

Solo

B. Kr.

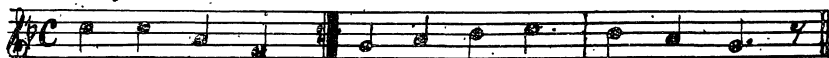
1. Košćo du na ker-mu-šu. Škoku šklu za poliw-ku!
2. Knjeni, škla je raz-bi-ta. Ko-tra je ju raz-bi-ta?
3. Knjeni, my vsak nje-wě-my. Ty, ty, ty? Ně. K-le ty?
4. Kaj, když je mi wu-pa-ća. Běi mi z wočow, nje-ro-da!

Holecy du w kole spěwajo (chór). „Knjeni“ srjedča steji spěwajo (solo), ale so njewjerći. Za słowom „njewěmy“ holecy zastanu. Knjeni so holecy před sobu praša: „Ty, ty, ty?“ Ta z hłowu wotkwanje. Praša so drukese: „Ale ty?“ Ta z chóróm wotmoŕoi: „Kaj...“ Po słowje „njeroda“ so holecy wobroćí, ale so zas přímnyjši dale hraje. Kra so wospjetuje telko króć, hač jena njewotwobročena wostanje, ta je potom knjeni.

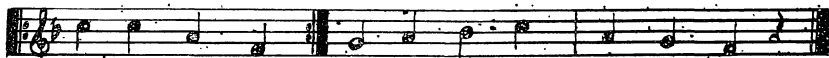
Hibićiwje

4. Zajac

z twdu

Za-jac šći-pa na-še rja-ne ró-ži-čki.

Wu-pla-caj-će je-ho z na-šej za-hrod-ki!

Děćí steja w rynku rynku. Na 20-30 kročel před nimi klečo a pobuleny „zajac“ sedzi. Když je štuka wuspěwana, běži z kóždeho kónca hald na zajaca. Kiž přeni zajaca placnje, jeho a sebje samého wuswobodzi. Kiž skomazi, je nowy zajac. Wuswobodlenaj so do srjadz rjadu stupitaj, hraška so wospjetuje.

5. Liška z jamy

Naspěšnje

M.N.

Liška poběhla z jamy! } Je-nu žab-ku a tři mu-ški
 My či ně-što da-my: }

a pot črjopka čornej juški!

Děti zastupaju so do kota, přimnu so za rusy a pak stejo pak cho-
 dšo spěwaju; wost jedka steji abo wjoréi so liška. Při stowaje „juški“
 předreje liška koto a tej dźěsći, mjez kotrymajž je so wudobyta, ja toji-
 tej. Kotrež ju dosahnje, budže potom liška. Je-li so liška njeplacnjena
 do kota wróci, wostanje z lišku.

6. Pjeršćenik

z ludu

1. Zhubit je so pjeršćenik mi, . prajće, sće jón namka-li?

2. Haj, my smy jón nam-ka-li, a-le hi-žo schowa-li.

3. Kážcha sće jón scho-wa-li? Prošu lu-bje prajće mi!

4. Zhódej, zhódej, što jón ma! Štós jón ma, či ra-dy da.

Děti steja w kole dźeržo j powjask, po kotrymž so „pjeršćenik“ cwna. Jóna
 jón w rukomaj chowa. Wosrjedž kota čepi dźěčo za zakrytymaj wotčimaj
 a spěwa: Zhubit... a dźěči wotmołwa: Haj atd, dźěčo zas: Kážcha...
 wokołne zas: Zhódej... Potom pyta. Mjenamka, ma so zasoprajće kaž
 prjedy. Dźěčo, pola kotrehož pjeršćenik nadenáde, stupi so do kota.

7. Liška a kury

Spěšnje Liška:

z ludu

Pěj-če, put-ki, na po-lo, hrje-baj-če sej
 Kury:
 zornje-ško! Li-ška, kwizdaš ze-žar-na!
 Liška:
 štó by po-lo wob-sy-wat? Pěj-če sa-me
 po-hla-dač, ta džě je mědi zor-na stat!

Kury wuzěhnu po sněwoje na polo, potom tež liška a je toji. Na zahrody njesmě. Tutu pak, kiž do lěsa so zabědžě, je lišcyna a wostanje w lěsu. Posłědnja swobodna kokoška čini lišku w 2. hrě.

Zahroda kury
 polo kóntwišćo
 lěs liška

8. Mjetel a kwětki

Zločka

M. N.

Mje-tel lě-ta lě-ta, kwětku se-bi py-ta.
 Stejće, hlejće, pri kotrej so za — sta — ji!

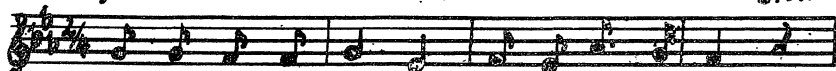
Děći (kwětki) chodźa kóto, w kotrymž zločka stupotajo a z rukomaj pjerodotajo „mjetel lěta“ kwětkam. Při stowje „stejće!“ so kóto zastaji. Kdžěž mjetel při stowje „zastaji“ je, wobroći so k džěšću w kole a je dosrjedž njeho sěhnje, so by potom mjetela krato. Sam pak so na jeho město do kóta stupi.

9. Wjewjerčka

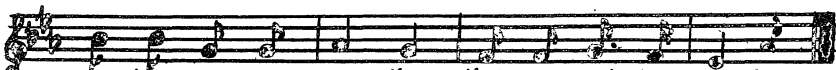
Príhodnje

M.N.

B. Kr.

1. Wjewjerčka je směšna, či-ni htu-po sje
2. wjewjerčka so bo-ji, čě-ka spě-ši-wa.
3. Wjewjerčka, što čě-kaš? Ja čě nje-trě-tu!

1. po štomaku je spě-šna, što ju došěš-nje!
2. Džě-čo rad ju bo-ji, fuk je wjewjerčka!
3. Praj mi, kak ty rě-kaš. Njeh čě po-maj-hnu.

Džěči spěwajcy w kole du. Wjewjerčka čěka njez nimi zwonka
a znutřka kota před bójacym čěštom. Koto je jeje kněž do.

10. Serbski kwas

M. Kubašec

J. Winar

Py-tam sej, py-tam sej bra-šku tu, bra-šku

tu, zo ty mi na-ma-kaš nje--woje--stu.

Pytamoj, pytamoj, njewjestu, njewjestu, swěrnju a pyšnu a wjesotu.

Pytamoj, swataj dwoj, swěrnaj a pyšnej a wjesotaj.

Pytamoj, stancy dwoj, swěrnaj a pyšnej a wjesotaj.

Pytamoj, druzaj dwoj, swěrnaj a pyšnej a wjesotaj.

Pytamoj, kucharku, swěrnju a cisnu a wjesotu.

Pytamoj, majsarki, do kwasnej kuchnje a brějerki.

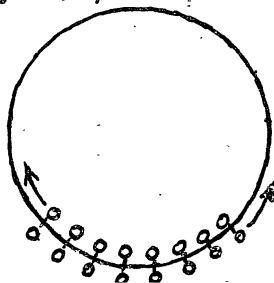
Pytamoj, hercow dwoj, za kwasne reje a wjesotosc.

Pytamoj, hosći dwoj, za kwas a kwasnu tu wjesotosc.

Wěk dwoj wjeselowasowac, spěwac a rejwac a postakac.

Tra-la-la-la-la-la, kwasowac, spěwac a rejwac a postakac.

Kraje so takle: Nawoženja sam wokoto
rejowaceho kota shodži, sebi brašku wupija
z nim potom w poru chodži a braška wz-
rsamjenjz rejowaceho kota wšěch druhich.
Lěšicy w poradě za nim a nawoženju čaknu.
Na kóncu pery wjesale wokoto rejowaceho
kota skakaja, přeco so napřeco kotěj hi-
tajo.

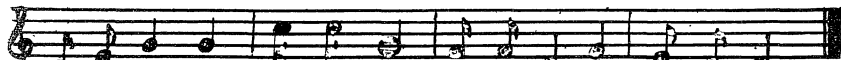
12. Dokotak

Raduserb

Narodny hitóš

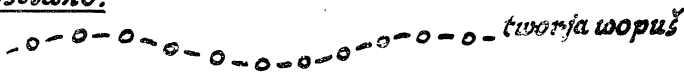
1. Ku-sle hu-sle hu-sli-čki, šty-ri li-šće wo-pu-ški!
2. Ku-sle hu-sle hu-sli-čki, přimajmy so za ru-ki!
3. Xe-při-majmy hó-čku so! Tu-pl ta-py wjeršeń-ko!

1. Wjerto-lić so wjeršaw-ku, nór-ku-je-my pod li-šću!
2. Ruški ko-to re-ju-ja, kušot be-há do ko-ka.
3. Wškoku skaku wje-se-li! Mačěr-ka ta nje-swa-ri.

Kraje so wšelako:

n. př. 1.)

rejuja 4 a 4

zapřimaja so 2 a 2 hóčku a rejuja

Figury so wšelako tworjeć hodča.

Melodija so tež hinajša spěwac hodči, n. př. Kopsy kopsy, konika!

13. Naša kačka

Ruska

1. Nó tak, što pak kač-ka, kač-ka ma- - ?
Na-ša kač-ka se-dzi-wa, šedzi-wa - ?
Po mo-rju sy pto-wa-ta, pto-wa-ta - ?

1. Haj wšak tak sym či-ni-ta, či-ni-ta —.
Po mo-rju sym pto-wa-ta, pto-wa-ta —.
2. Nó tak što pak kačka, kačka ma? | Haj wšak tak :!
Naša kačka šedziwa, šedziwa? | Ktočku sym sej wumyta, wumyta.

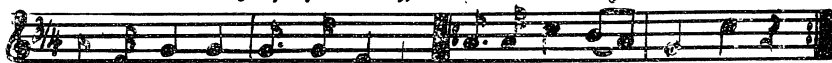
3. Hněžko sy sej spóstatá?
4. Wulahnnyta młodziata?
5. Na hnězdo so sydnyta?
6. Ā hnězda sy sej zlećata?
7. Děćatka sy zhubiła?
8. Dowołała děćatka?

Hněžko sym sej spóstatá.
 Wulahnnyta młodziata.
 Na hnězdo so sydnyta.
 Ā hnězda sym sej zlećata.
 Děćatka sym zhubiła.
 Dowołała děćatka.

Kraje so takle: Děćci so w kole za ruce wozmu a koto so wjerči. Wosrjedě koto stoji jena holca. Děćci w kole so prašaja a wukonjeja při tym pohiby, kajk: "so k stowam koźca. Děćci wosrjedě koto je kačka a wot mołwa z e samnymi pohibami.

14. Łašta róža do zahrodki

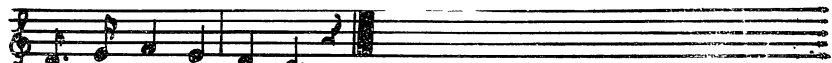
Kra a melodijsja po pólskej „Łašto róža do ogrodu”-polski kłós

1. Ła-šta ró-ža do za-krodki we ró-žo-wym wěń-čku.

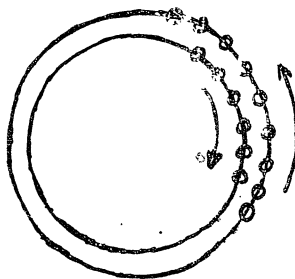

Ā ko-mu ró-ža po-któ-ni so we ró-žo-wym wěń-čku
 Tra-la-la-la-la-la-la-la

we ró-žo-wym wěń-čku?
 Tra-la-la-la-la-la-la.

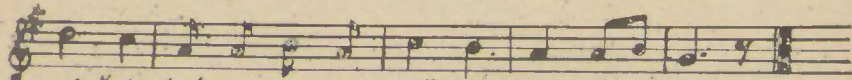
Kraje so takle: Zwonka wulke koto. Znutřka maty koto (róže). Koto napřeco sebi kroča. „Komu róža pokłoni so we róžowym wěńčku?” Koźda róža so před jednym děščom pokłoni a na „Tralalala” so hólču přimnjetej a wserćitej. Kotrež su róže byte, so do zwónkowneho koto stupja; na jidi městna do znutřkowneho koto stupaja děćci, kotrež su runje z róže-mi refowaće. Kra so z nowa započína.

15. Kralowna

1. Mo-jej lu-bej wo-či } z ra-do séu.
 wo so wo-le to či }
 2. wot-tam wšit-ke wi-tam } do rej-ki } Jupy, tupy
 Je-nu pak sej py-tam }
 3. Wubjer se-bi sa-ma } do rej-ki }
 kotraž je či kmana }

wi-šnje, kol-cy te su spē-šne wo-le-sku.
 Kraje so pak z jenej kralownej wosrjedž kota a pak kaž
 prechódna hra z matym a z wulkim kotom. Spěwanje so
 po zmyslu wotmenja.

16. Až trawička drobnuška

Tomatu

J. Winař

1. Až trawička drobnuška, drobnuška, pola wšě sy pokry-ta,
 2. Pod bobli-nu roži-čka, roži-čka, boblina jej powe-da;
 3. Rad bych so či za-wi-ta, za-wi-ta, jako rjane předienja,

1. po-kry-ta: Jenož máto wo-sta-wa, zo byzrostla bo-bli-na.
 2. po-wo-da: Až ty roža najrjeńša, krasnje wonješ přes pola.
 3. předienja: wokot ztotoh' wrjecer-ka, wokot ztotoh' wrjecerka.

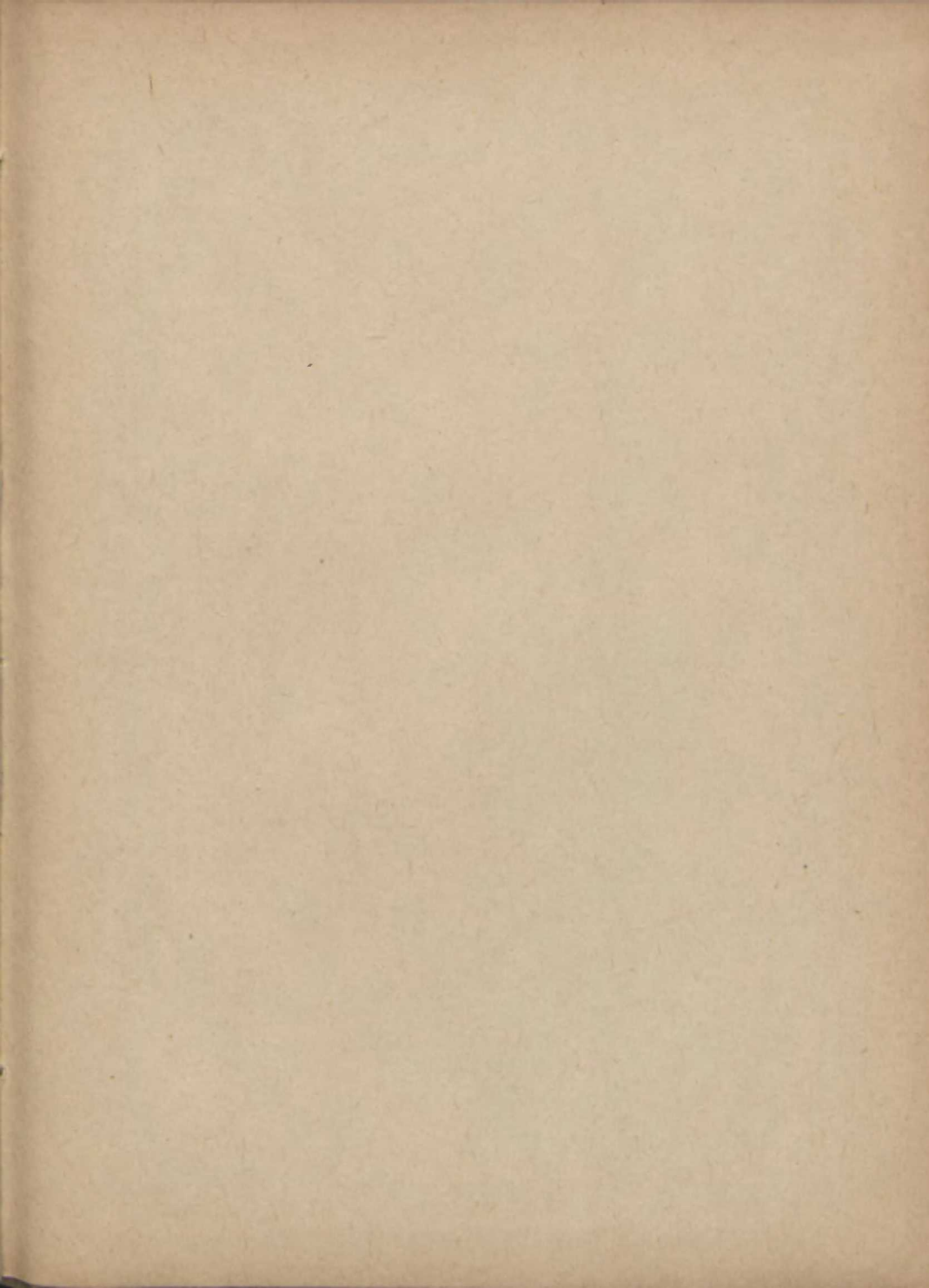
Kraje: Děci so w njerunej ličbje do kota zestupaja a sebi rucy podawaja
 Jene děčo so stupi do srjedž kota. Při spočatku 3. stuchi sebi děčo
 wosrjedž kota stojace, towaršku z kota wopyta so z njej hočku
 přimnje. Wšě družce sopo dwěmaj hočku přimnu a při stowach:
 „Wokot ztotoh' wrjecerka“ so wšě wokoto wjerča. Děčog kotrež
 je same wostato, nětk dasrjedž kota stupi a hra so z nowa
 započina.

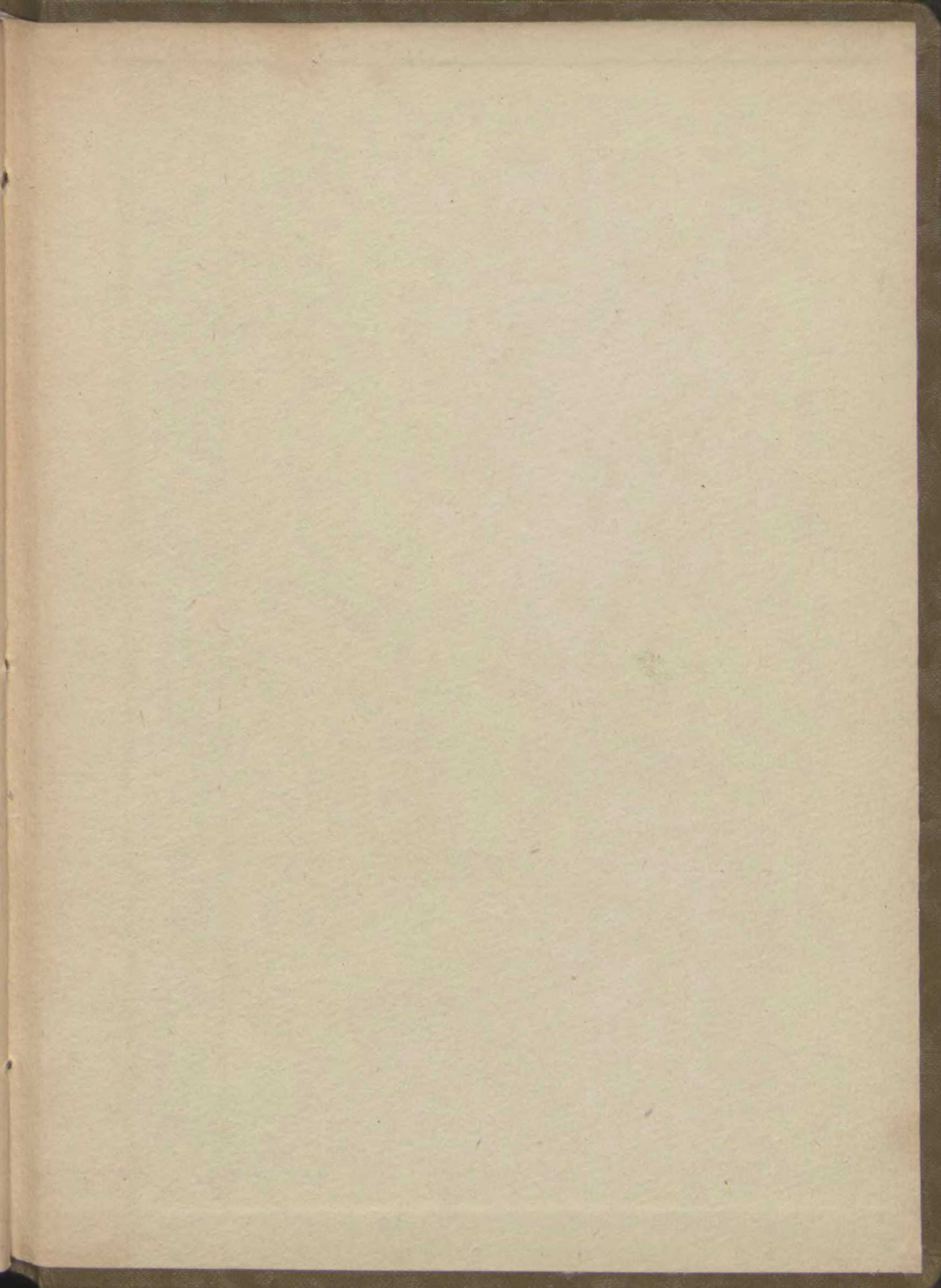
I. Džěl: Spěwy

	čís.		čís.
ABC	4	Wabjenje	17
Byta sym mata	7	Wostudta Hanka	26
Hanka a huški	14	Wšelaki wobjed	9
Hněw a spěw	6	Zajac	15
Kopalala hopsa	20	Zaječki a třeleř	30
Kłódne džěci	3	Žorty	18
FAU	1		
Jank wita sněh	23	II. Džěl: Rejki a hrajki	
Kak so zwerjatka hibaja	29	Aj trawička drobnuška	16
Kata a pata	13	Dokořak	12
Kejisy, kejisy	19	Ka sedži starka	11
Kěrluš	16	Kralowna	15
Kotsanka	5	Kurjatka	1
X měrowanju	27	Liška a kury	7
Liska dobyta	8	Liska z jamy	5
Mejski bruk	28	Mjetel a kwětki	8
Micka z myšku	2	Naša kačka	13
Moje žotte huški	12	Pjeršćenik	6
Naša Hanka kaž ta klanka	24	Rozbita škla	3
Plincar	12	Šćipy	2
Při honjenju hus	11	Serbski kwas	10
Pači kwas	31	Wjewjerčka	9
Sobota - roboty	10	Zajac	4
Spi	22	Zašta róža do zahrodki	14
Štyri kozy	21		

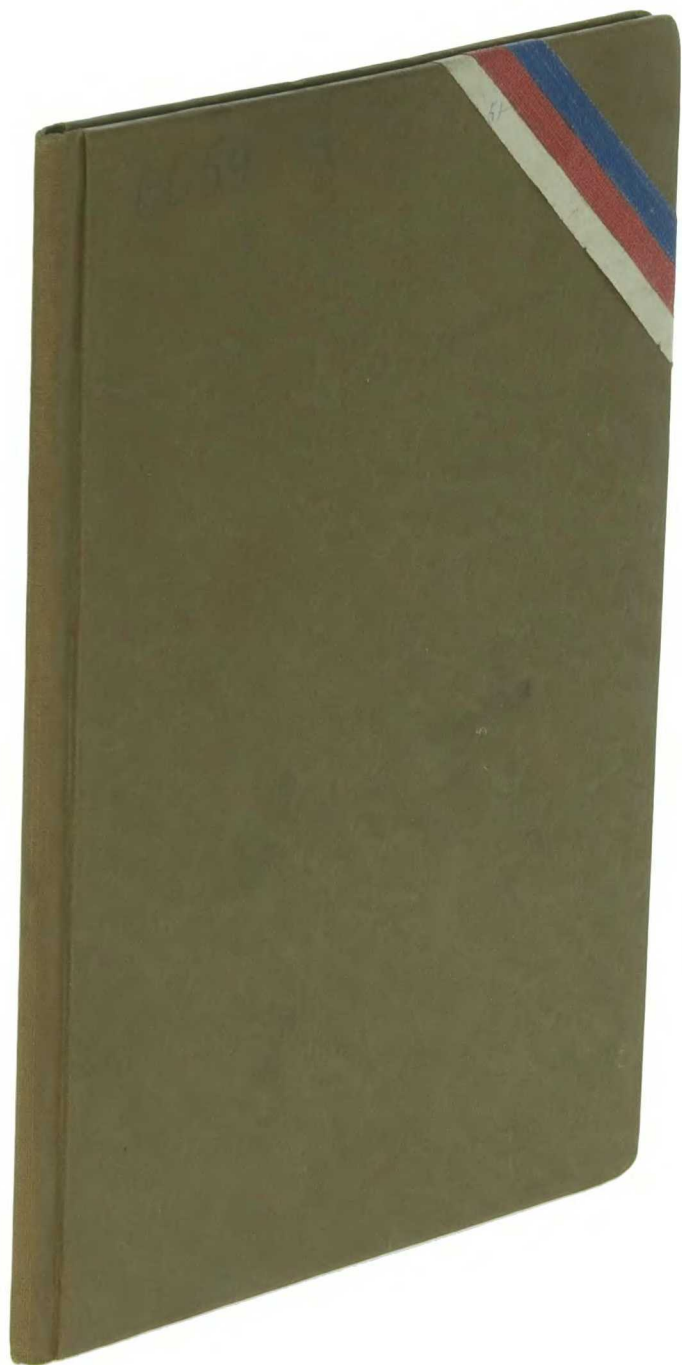

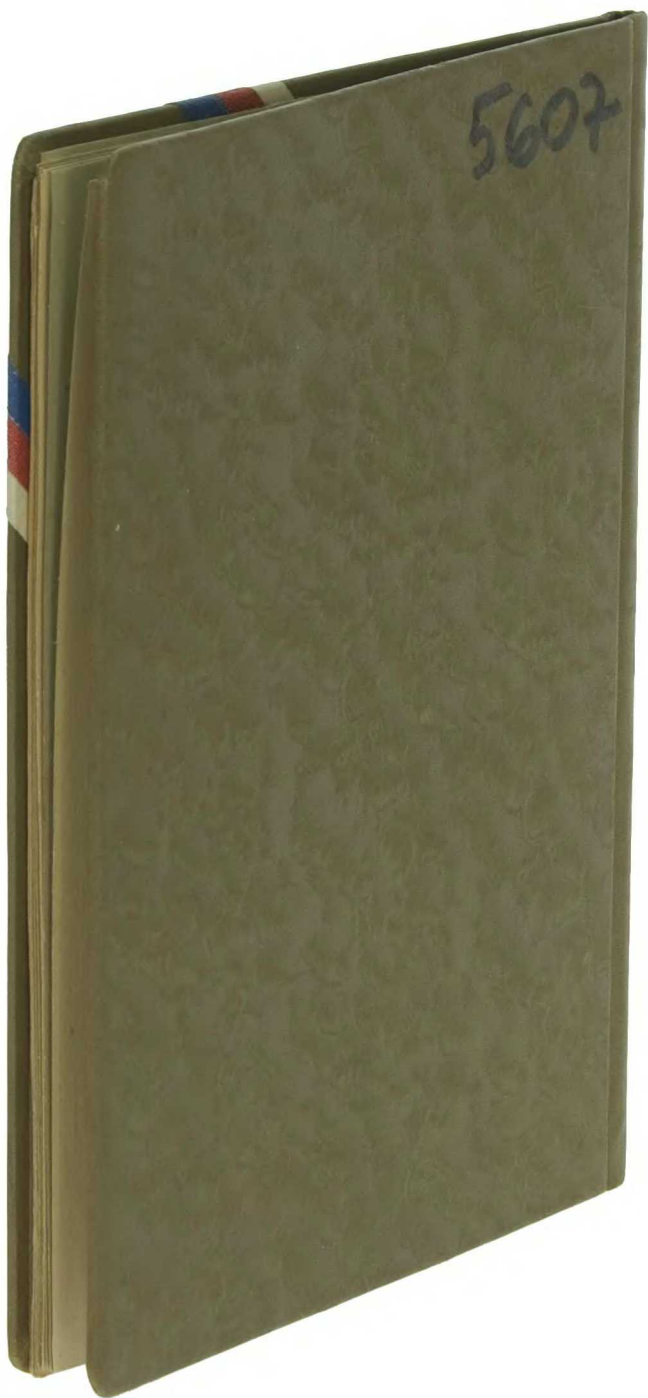
WUDAWA DOMOWINA W BUDYŠINJE
ĆIŠĆ >SERBSKA ŠULA<
B - 103 / 500 / 2 / 49

5602

5607